

Klára JARUNKOVÁ,
spisovateľka
(1922 - 2005)

1 Poznáte nejakú (máte nejakú vlastnú) definíciu humoru?

Nemám, nijakú nepoznám a nijakú nepotrebujem. Veď ja napríklad podľa mapy neviem prejsť ani cez Banskú Bystricu. Keď však mapu nemám, alebo ju odhodím, bezpečne prešoférujem cez Budapešť ba i Viedeň.

2 Stala sa vám niekedy humorná (veselá) príhoda, ktorá by mohla pobaviť aj našich čitateľov?

Rozpoviem vám jednu, a to veľmi inteligentnú, poučnú ba aj exotickú. Stala sa totiž v Brazílii, v hlavnom meste štátu Minas Gerais, Belo Horizonte. Majú tam univerzitu a na tú sme šli hosťovať – bolo to v čase, keď sa o Československo a o obidve jeho kultúry zaujímal celý svet. Pri autobuse z Ria čakali dvaja profesori, že nás ubytujú a zavedú na prijatie k pani profesorke svetovej literatúry. Ponúkli nám niekoľko jazykov, v ktorých sa môžeme dorozumievať. S počudovaním som si vybrala nemčinu: načo je tu komu nemčina, tu priam v srdci Brazílie a kde si ju ten človek tak dobre osvojil? Sám som sa naučil, odpovedal na otázku, ako pomocný jazyk k poľštine... K poľštine?! Zdúpla som nad novou záhadou i nad jeho zmätokom v predstavách o rodinných príbuznostiach európskych jazykov. Zjavne vôbec netušil, že nemčina nikomu nepomôže naučiť sa po poľsky. Vysvetlenie všetkých záhad prišlo ako blesk z jasného neba, keď nás z domu vyšla privítať pani profesorka svetovej literatúry. Krásna, čisto brazílska miešanka, ktorá sa nám prihovarila trochu, alebo i riadne nedokonale po poľštinou... Pozrela som na profesora. Vôbec nás nevnímal. V jeho pohľade kráľovala už len hlboká, všeobjímajúca zamilovanosť. Tak som v Belo Horizonte pochopila, že láska možno aj hory prenáša, ale jazyky beznádejne pletie. A ešte k tej poľštine: pani profesorka mala za muža poľského fyzika, ktorý jej do krásnej hlavičky zrejme z nostalgie povtlkal pár slov či viet zo svojej vzdialenej vlasti.

3 Ktorá oblasť spoločenského života je podľa vás najväčším inšpirátorom humoru?

Detská, školská, študentská. Tam sa vyskytne humor pôvodný, autentický. Vnímať ho treba potichu, bez zásahov a korekcií, potom je z neho veľa ra-

pokračovanie na strane 11...

BUMERANGY VŠETKÝCH KRAJÍN, VRÁŤTE SA!

17
2019

BUMerang

HUMORISTICKO-SATIRICKÝ DVOJTÝŽDENNÍK

ROČNÍK V, 24. AUGUST 2019 / SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

Lubomír JUHÁS

V horúčavách tohto leta môžu o nešťastí skutočne hovoriť len tí, ktorých partner ešte nepustil k vode / Ľudo MAJER

SMRTELNÉ BAKTÉRIE NA SLOVENSKU, ALEBO MEČIAR SA VRACIA

Normálny človek by sa dávno vystrel, iba starý politik má silný žalúdok, aj imunitný systém.

Eva JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ

Náčelník väznice k väzňom:

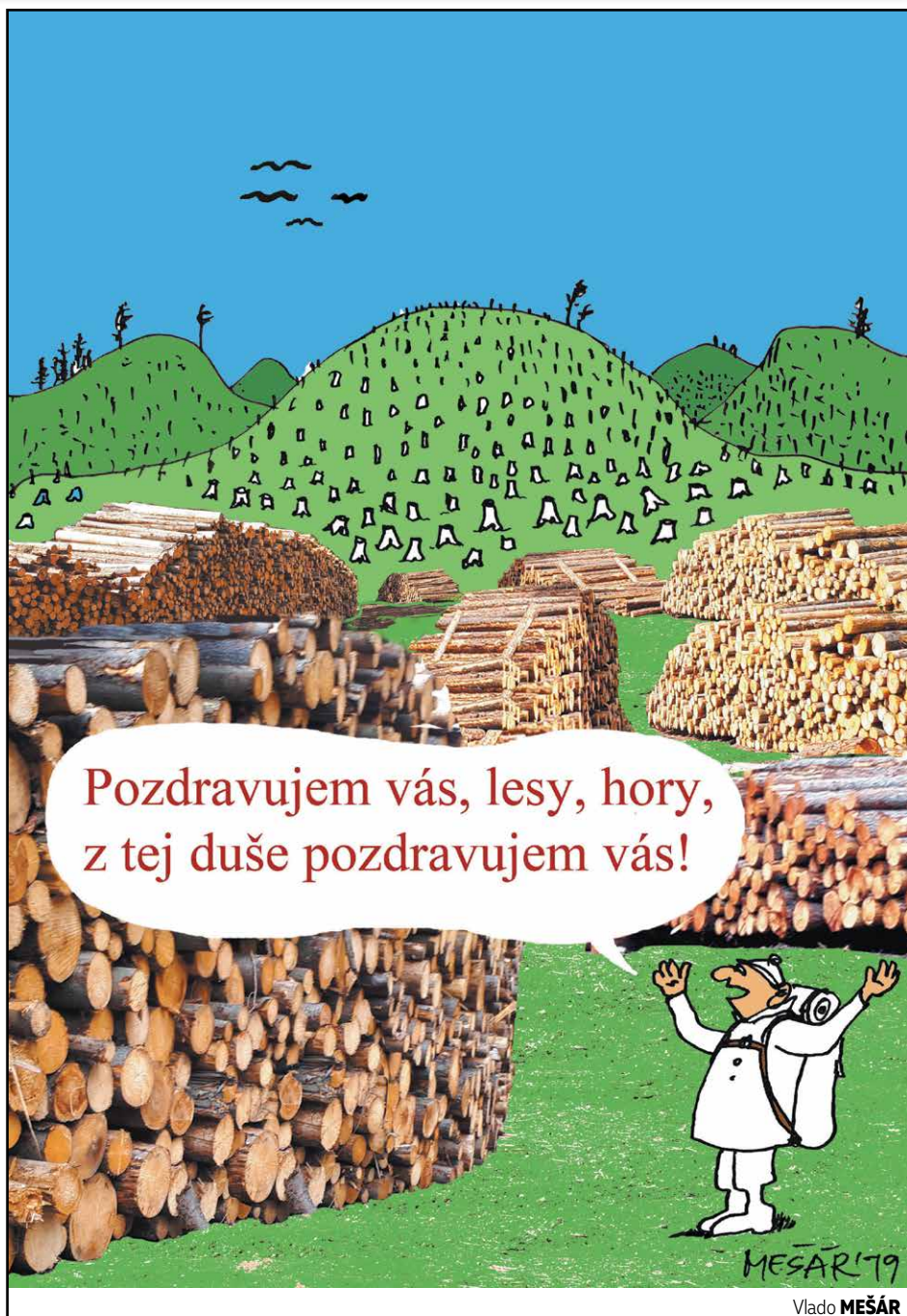
- Som tu práve dvadsať rokov. Myslím, že by sa to malo osláviť. Akú formu oslavy by ste navrhovali?
- Usporiadať Deň otvorených dverí.

Keby sa všetky opice začali nudiť, stali by sa ľuďmi

Johann Wolfgang GOETHE

**39. ročník
Európskeho festivalu
humoru a satiry
Kremnické GAGY 2019**

**sa koná v Kremnici
v dňoch 23. - 24. a 25. augusta
v znamení žien
pod heslom
ženy v humore - humor v ženách**

MEŠÁR '19

Vlado MEŠÁR

dosti (ak si, pravda, deti nerozprávajú bohviekde odpočuté viacmyselné anekdoty.) V úplne inej verejnej oblasti je hojný čierny humor, ale ten ja veľmi nemilujem.

4 Ak máte - mohli by ste nám prezradiť rebríček:

a) najveselejších politikov

b) najsmiešnejších politikov?

Rebríčky z premenlivých veličín si nerobím, ale zo dvoch – troch veselých politikov vidím. Len sa zas čudujem, že sa im chce smiať, keď sedia tam, kde sedia. Smiešnych menovať nebudem, nepotrebujem trestné oznámenia za poškodzovanie cti a dôstojnosti. A tiež neviem, z čoho by som poplatila pokuty, na ktoré by ma dali odsúdiť.

5 Máte obľúbenú anekdotu?

Nie, nemám. Anekdoty, aj tie dobré, čo som iba včera počula, si len ťažko pamätám. No jednu predsa len vyrozprávam: Muž príde k doktorovi a sťažuje sa, ako veľmi ho trápí, že všetko okamžite zabúda. Doktor sa spýta: a odkedy vás to trápí? Čo odkedy ma trápí?

6 Stali ste sa niekedy objektom žartovania? Ako to na vás pôsobilo?

Áno, pravdaže. Ak bolo žartovanie hoc aj na môj úkor na dobrej úrovni, smiala som sa s ostatnými. Ak nebolo, bumerang som vrátila tam, odkiaľ pri-

šiel. S bumerangmi totiž viem zaobchádzať – treba ich nechať, nech si idú svojou cestou, samy vedia, kam majú dopadnúť.

7 Je pre vás humor nevyhnutnou súčasťou života, alebo sa bez humoru pokojne zaobídete?

Odpovedám celkom vážne: ak sa dlhší čas nikde nezaískri, cítim ako priam hyniem. No len čo sa zaískri, vyskočím a ide sa ďalej. Neviem, či som povedala, že humorom iskriť sa musí každému vo vlastnej hlave. Len tak to naozaj funguje.

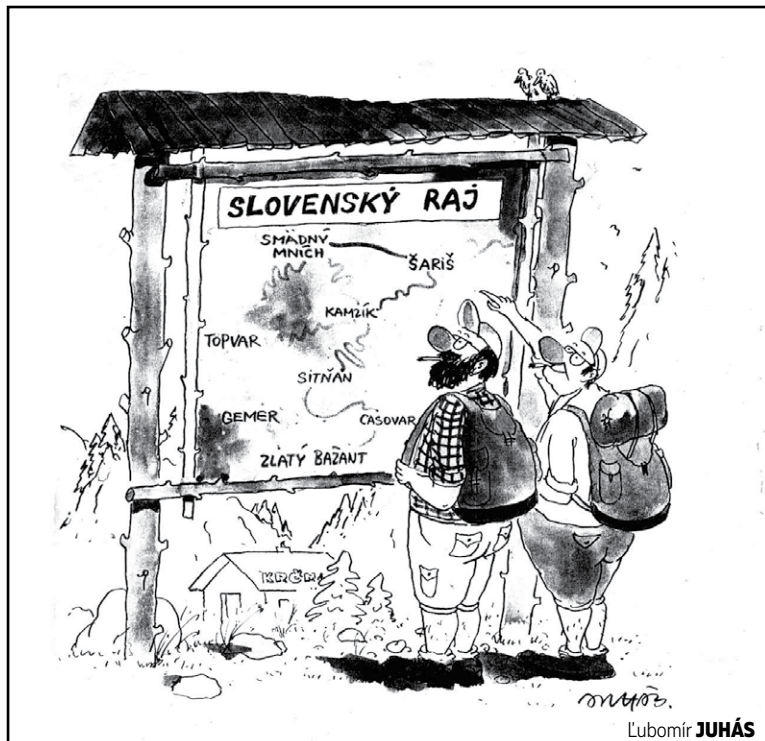
8 Chcete sa sama seba na niečo opýtať? Ak áno, dajte si na svoju otázku aj odpoveď.

Čo ti to prišlo na um – písať do Bumerangu?

Neprišlo to na um mne, ale Fedorovi Vicovi, ktorého som po štvrtstoročí predvčerom stretla na jednej vernisáži. Pozval ma na návštevu do tohto svojho časopisu. Nuž som teda tu.

(Rozhovor bol pôvodne uverejnený v Bumerangu číslo 7/7.4.1997)

Klára Jamnická

NIEKOĽKO VIET O HUMORE

Slovo „humor“ nechýba ani v Slovníku cudzích slov, čo by mohlo znamenať, že humor je tu považovaný za niečo implantované, že tu nebol odjakživa. Ja som presvedčený, že určitý druh humoru tu bol, len jeho pomenovanie je cudzieho pôvodu. Fígle, srandy, žarty, fóry, frky, vtipy tu boli vždy a pomáhali v najťažších chvíľach. Pravdepodobne rovnako ako v nedávnej minulosti a dnes, i v dávnej minulosti humor plnil základnú úlohu – stál ako protiváha oficiálnosti, vážnosti, dôstojnosti, stál v protiváhe politike i politikárčeniu, stál v opozícii hlúposti a zadubenosti.

Prostredníctvom humoru sa dajú jednotlivci, celé skupiny ľudí i celé národy charakterizovať. Karikovaním svojich zlých vlastností a nedostatkov sa ich akoby zbavovali, svojím spôsobom sa očisťovali. Vznikali teda vtipy o policajtoch, politických predstaviteľoch, o Záhorákoch, Škótoch, vtipy Rádia Jerevan atď. Niektoré mali za úlohu len pobaviť, iné boli zacielené na konkrétne nešváry všetkého druhu, alebo vyjadrovali stav ducha spoločnosti, ako napríklad táto anekdota: Prišli za bačom redaktori z rozhlasu a vysvetľujú mu, že keď prehovorí do mikrofónu, budú to počuť ľudia v širokom okolí a dozvedia sa niečo o jeho práci aj o jeho živote. Bača sa nedôverčivo pozerá a pýta sa:

„A budú ma počuť po celom Slovensku?“ „Samozrejme“, odpovedá mu redaktor. „Aj v celom Československu?“ „Aj!“ „A v Poľsku ma budú počuť?“ „Aj v Poľsku!“ „A v Nemecku?“ „Aj v Nemecku!“ „A čo v Anglicku?“ „Aj v Anglicku!“ A budú ma počuť aj v Amerike?“ „Aj v Amerike!“ „Pomóóóóó!“ – rozkričal sa bača.

Neviem, či táto anekdota je ešte v súčasnosti smiešna. V čase, keď bola populárna, presne vyjadrovala atmosféru svojej doby, presne ohraničenej spoločnosti.

„Humor je najkratší možné spojenie človeka s problémom“ – povedal v roku 1962 Miroslav Horníček v rozhovore pre „Karlovarský lázeňský časopis“. A Jan Werich dodáva: „Kdyby nebylo rozumu, nebylo by nedorozumení. Nedorozumení irituje imaginaci. Humor žije z nedorozumení, protože ho pomáhá chápat a snášet. Humor nám pomáhá se z něho nezbáznit“.

Nie, slovo humor nepatrí do Slovníka cudzích slov, patrí jednoznačne do našej základnej slovnej zásoby.

Miro **VICO**

Pokračujeme v publikovaní aforizmov Milana Kendu, ktoré sú v knižke s názvom *Aforoaféry* (predstavili sme ju v č. 2) radené podľa rokov vzniku.

Milan Kenda / AFOROAFÉRY 1977

- Humor je korením života, ale guláš z neho vyčarí iba televízia.
- Podaktorí ľudia chodia radi na spoveď preto, že je to jediná situácia v ich živote, keď si ich ktosi so záujmom vypočuje.
- Na drahej pláži môže mať človek pocit bezvýznamného zrnka v piesku.
- Zlomil všetky svetové rekordy v lámaní vlastného charakteru.
- Pomste sa nevyhýbajú ani diabetici. Vôbec nedbajú na to, že je sladká.
- Tvrdý úder možno zasadiť aj obyčajnou pečiatkou.
- Bola to úžasná sekretárka: vedela milovať medzi riadkami.
- Deň pred výplatou mávajú ľudia stovku iba ak na tachometri.
- Zem v budúcnosti nebude súvislým pásmom parkov, ale parkovísk.

NAŠA MLÁDEŽ

Podaktorí vidia budúcnosť ružovo, životnú cestu bez úskalí a čistú, ostatní sú na tom oveľa horšie, nemajú totiž ku drogám prístup

Emília **MOLČANIOVÁ**

OPAŤ SPOLU

Čo si potom s nimi väzenská stráž počne, opäť budú silný tím, Rusko - Kočner.

Eva **JARÁBKOVÁ - CHABADOVÁ**

Pavel **TAUSSIG**

UŽ MŇA MÁTE

Už mňa máte,
už su v merku,
nemám svátek,
už mám kerku.

Už mám flastr v zošice,
na súdze de sú Košice.
Tam mám bratra v talári,
ten sa milo zatvári.

A já budu v poho, v suchu,
s úsmjvem od ucha k uchu.
Šak ruka ruku dycky myla
a spravedlivosc za paragrafem
sa často skryla...

Dedo **PEJO**

Pán Vogel si dal inzerát, že predá vilu s peknou záhradou. Prišiel prvý záujemca, pán Gans. Vilka sa mu páči, ale keď prídu do záhradky, Gans žasne: „Ale, Vogel! Tomuto vy hovoríte záhrada, veď nemá viac ako tri krát tri metre!“

„No veľká práve nie je, to je fakt, ale všimnite si, Gans, aká je vysoká!“

...

Pribehne pán Taussig k pánovi Lustigovi.

„Počúvajte, Lustig, povedzte mi, čo mám robiť. Môj syn sa dal pokrstiť!“

„Pche...“, vraví pán Lustig, „a práve mne to idete hovoriť! Môj chlapčisko urobil to isté, dal sa pokrstiť!“

„No hej, ale takto to predsa nemôžeme nechať, Lustig. Podťe so mnou, ideme za rabínom.“

Tak teda išli. Tak a tak, ctihodný rabí, naši synovia sa dali pokrstiť.

„Pche...“, čuduje sa svätý muž, „A práve mne to budete hovoriť. Ja mám ten istý prípad. Môj syn je v Prahe na univerzite a dal sa pokrstiť!“

„No hej, ale tak to predsa nemôžeme nechať, rabí!“

„To máte recht“, prikývne rabí. Padne na kolená, zdvihne ruky aj oči smerom hore a zvolá: „Hospodine, pozri sa na nás! Naši synovia sa dali pokrstiť!“

A tu sa odniekiaľ zhora ozve smutný hlas:

„A práve mne to budete hovoriť?“

...

ŽIDOVSKÉ ANEKDOTY

Pán Grunfeld odchádza na dlhšiu dobu za hranice, a tak si prinesie k pánovi Ornsteinovi krabičku rodinných šperkov, aby mu ich pán Ornstein schoval vo svojom trezore. Po čase sa Grunfeld vráti a ide rovno po tú krabičku.

„Akú krabičku?“ čuduje sa Ornstein, „ja o nijakej krabičke nič neviem!“

„No dovoľ, ako to, že nevieš? Ved’ si ju predtým mnou a pred tým mojím pokladníkom, tým Karpelesom, zavrel sem, do pokladne!“

Ornstein dá zavolať pokladníka Karpelesa.

„Počúvajte, Karpeles, vedia oni niečo o tom, že si tu pán Grunfeld u nás schoval nejakú krabičku so šperkami?“

„Za koho ma máte, pán šéf?“ čuduje sa pokladník. „O ničom takom neviem!“

„No dobre, môžete ísť.“

Keď pokladník odišiel, vrhne sa Grunfeld na Ornsteina a začne mu nadávať do lumpov a gaunerov.

„Moment“, povie pokojne Ornstein, otvorí trezor a vyberie z neho Grunfeldovu krabičku. Grunfeld si prezrie šperky, všetko je v poriadku. Grunfeld žasne.

„Ty si sa zbláznil, Ornstein? Najprv mi to zaprieš, a potom mi to v poriadku vrátiš? Čo ti to napadlo?“

„Nič, Grunfeld. Ja som ti len chcel ukázať, aký mám spoľahlivý personál.“

NEHODA

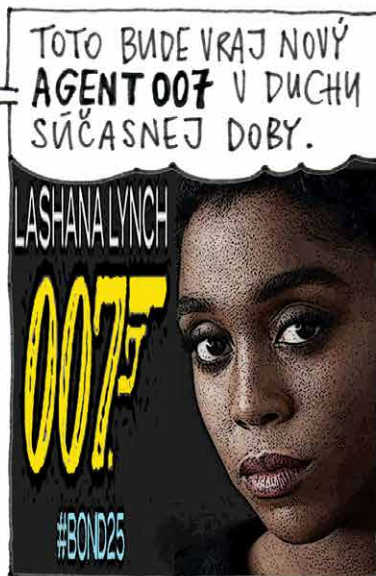
Chudáčik.

Má to nahnuté.

Predbiehal udalosti

v zákrute

Tomáš **JANOVIC**

Fero MRÁZ

Z RECEPTOV NA LETNÉ ŠPECIALITY

KOLOBEŽKÁR NA VÍNE

Suroviny:

- Dospelý kolobežkár stredného veku, najlepšie aj s kolobežkou. Ak kolobežku nemá, získame ju za prísľub lízingovej zmluvy, líznutia z jadranskej zmrzliny, alebo darovania balenia lízaniek
- Detinskosť, alebo iný motivačný ochranný faktor, aspoň stupňa 30
- Aspoň jedna tenisová raketu na odrazenie
- Víno podľa vlastného výberu a peňaženky, najlepšie po daždi vysušené Bordeaux
- Dobrá nálada, ak sa ju nepodarí zohnať, treba vystačiť s predchádzajúcou položkou
- Úsmev, najlepšie vlastný, ale nie je podmienkou

Postup:

Po preskúmaní obsahu fľaše vína a detailnej analýze hmotnostných percent alkoholu, naskočíme na kolobežku tak, aby sme sa aspoň jednou tenisovou raketou dokázali odraziť aj bez tenisovej rakety. Ak ideme z kopca, držíme si klobúky, spievame hymnické piesne a dúfame, že ulica nekončí betónovou stenou pri ktorej je možné trénovať tenisové údery. Po prebratí na pohotovosti sa opatrne pozrieme do zrkadla a podávame útržkové informácie spolu s tabletami proti bolesti.

Stanislav VEREŠVÁRSKÝ

HRIEŠNA DILEMA

Pán arcibiskup Trnavskej diecézy nedávno vo svojej kázni a božej bázní povedal, že voliť kedykoľvek akúkoľvek ženu do akejkoľvek funkcie, napr. za prezidentku, je super ťažký hriech. Až 60 % prezidentkiných voličov ako ťažkí hriešnici urobili zo Slovenska jasnú hriešnu krajinu. Ako poslušná ovečka pána arcibiskupa chcem aspoň o chlp zlepšiť percento nehriešnikov na Slovensku, tak sa ho pýtam: mám si za manželku voliť muža, aj keď nie som na chlapov, ba ani na nevinné dietky?

Ján GREXA

Perličky
zo školy a okolia

- Zistil som, že z horného konca je na dolný bližšie ako naopak.
- Prosím, ja som sa včera naozaj učil, ale jazdiť na bicykli.
- Cyklista musí dávať pozor na chodcov a podobné dopravné značky.
- Včera som sa učil na bicykli bezpečné pády. Pri šiestom som si zlomil ruku.
- Svet je všetko, čo vidíme okolo seba a v kine.
- Severný pól je studený. Na južnom póle je zasa zima.
- Vzduch je plný kozmetického prachu. Znečisťuje ho prach, popolček a iné excelencie.
- Keď sa vzduch pohybuje vzniká vietor. Pokazený vzduch sa volá búrka.
- Studnička je vždy čistá, pretože z nej zvieratá pijú, ale neumývajú sa v nej.
- Ľavý breh od pravého poznáme vždy najlepšie, keď ideme od prameňa.

VERŠÍČKY
NA ŠKOLSKÉ
PERLIČKY

Chápadla chápadly
študent mať nemusí.
Plusom sa označiť
môžu dva mínusy.
Tvor, ktorý o bludoch
vraví je obluda.
Ten, kto má sklerózu
aj na ňu zabúda.
Pani by všade len
paniku robila.
Koničkom človeka
môže byť kobyla.
Na aute autista
po ceste jazdí si.
Zbojníkov pindúri
lapali kedysi.
V hale si poľovník
zaspieva halali.
Z hranolov hranolky
delením vznikali.
Aj v baroch nájdú sa
nejakí barani.
Úmera priama vie
zákrutám zabrániť.
Dynamit ľudia si
vyrobia v dyname.
Behúň je koberec,
po ktorom beháme.

Jozef BILY

Sledoval vodní vílu,
jež měla velkou sílu.
Za bledého svitu luny,
vytáhla na břeh čluny.
Oblečená do norku,
vytáhla i ponorku.

Lilian Amann

POCTIVÁ PRÁCA

Každodenná prax tá už predsa
presvedčila mnohých...
Poctivá práca sa vypláca!
U nás zväčša v drobných...

Milan HODÁL

Ján HEINRICH / KAMPAŇ

Kopce blata
haldy špiny
hľadajú sa
hriechy, viny...
Núka sa podoba trefná:
Čistejšia je kampaň
repná!

UFOGRAM

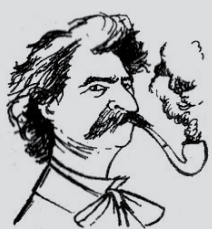
Tomáša MAJERNÍKA

UFÓNSKE LETO

Deti kreslia pozemšťanov,
cvičia rôzne cviky.
Čvachtajú sa v horských plesách,
jedli nektarinky.

© BRUNO HORECKÝ

a nekdoty podľa becedy na **T**

MARK TWAIN (1835 – 1910)
americký prozaik – humorista

Raz napísal Mark Twain list Andrewovi Carnegiemu, vydavateľovi náboženskej literatúry.

„Vážený pane! Ako som sa dopyčul, ste veľmi bohatý a napriek tomu ešte zarábate na zbožnosti svojich spoluobčanov.

Už dlho si želim mať váš spevník, ale nemôžem zaň zaplatiť pre mňa nedostupnú cenu jeden a pol dolára. Ak mi venujete jeden svoj spevník čaká vás určite na večnosti nekonečná blaženosť. Váš oddaný Mark Twain.“

A do zátvorky na záver listu ešte pripísal:

„Alebo mi neposielajte spevník, ale radšej hneď jeden a pol dolára!“

Keď svojho času Mark Twain ponúkol svoj prvý rukopis nakladateľovi Carltonovi, ten ho odmietol. O niekoľko rokov sa Mark Twain stal známym spisovateľom. A tu na ceste po Európe sa vo Švajčiarsku stretol opäť so spomínaným nakladateľom. Carlton využil túto príležitosť a povedal Markovi Twainovi:

„Viete, milý pane, že sú na svete ešte slávnejší ľudia ako ste vy?“

„Naozaj?“ pobaveno zdvihol husté obočie Mark Twain. „To je neuveriteľné! A kto by to mal byť?“

„Bohužiaľ, som to ja,“ smutne pokrýval hlavou Carlton. „Aj keď nie som nejaká významná osobnosť, predsa len ma jedno moje rozhodnutie preslávilo po celom svete. Pred necelými dvadsiatimi rokmi som odmietol váš rukopis a dodnes ma preto na celom svete považujú za najväčšieho babraka.“

DEREŠ FEDORA VICA

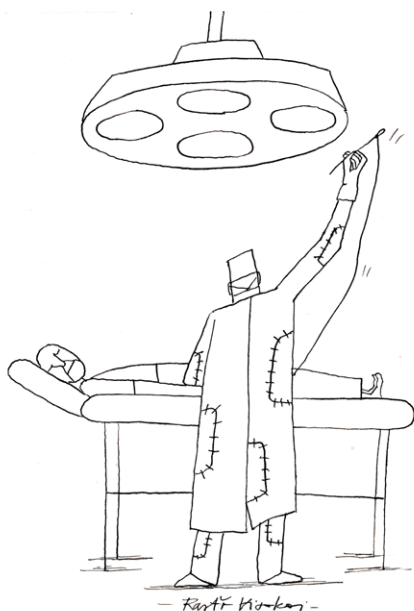
ŠVEJK DE LA MANCHA

Švejk de la Mancha kráčí svetom s laskavou tváří debila a vchází do snů našim dětem. Božíčku, jaká idyla!

Zhovadilosti světa čelí blbostí ryze humánní. Co ještě chcete? Není skvělý? Kdo jiný lidstvo zachrání?

Oslíček boží v ringu doby, jež pořád mění garderoby, v putyce za nás drží stráž, bit moralisty, proklet snoby, smutný jak vorvaň v poušti Gobi Švejk de la Mancha, bratr náš.

Jiří **ŽÁČEK**

Rastko **VISOKAI**

Zákazník v predajni
- Dobrý deň. Máte tesnenie na vodovod?
- Nie, nemáme.
- A nejaký iný kvalitný prsteň pre svokru nemáte?

ČERTOVSKÉ OBRÁZKY ĽUBA RADENU

BAČIKOVA MUDROSC

Chto pozno chodzi, ušpori hromadu času.

Najbližšie číslo časopisu Bumerang nájdete vložené v denníku Šport **v sobotu 7. septembra**

JEDINÁ OTÁZKA

ALEBO

VY SA PÝTATE, MY ODPOVEDÁME

alebo vy sa pýtate a Milan Lechan odpovedá

Býva naozaj pod lampou tma? My máme takú, čo je pod ňou svetlo. Akú lampu máte vy? Ján F., Kysak

- V rámci šetrenia si doma svietim zápalkami a svätotajanskými muškami. Toto leto však pri práci na letopise vo svojom letohľadku užívam letovaciu lampu a letnú vodu.

BUMerang

humoristicko-satirický dvojtyždenník, príloha denníka Šport. Redakcia Fedor a Miroslav Vico. **Grafická úprava:** Fedor Vico. Počítačové spracovanie: Jakub a Bohdan Vico. Príspevky posielajte na tieto kontakty: **e-mail:** fedorvico@gmail.com, **poštová adresa:** Fedor Vico, Weberova 2, 080 01 Prešov. Informácie na pevnej linke: 051/77 31 474, mobil: 0904 225 701.

HUMOR Z INTERNETU